

III.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 29 powyższej konwencji zostały zgłoszone Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów:

- a) przystąpienia do tej konwencji i do protokołu podpisania w imieniu Rządów niżej wymienionych Krajów w dniach następujących:

Wolne Państwo Irlandji	11 kwietnia 1933 r.
Bułgaria	20 marca 1933 r.
Węgry	10 kwietnia 1933 r.
Nikaragua	16 marca 1932 r.
Peru	20 maja 1932 r.
Sudan	25 sierpnia 1932 r.
Turcja	3 kwietnia 1933 r.

- b) przystąpienia do powyższej konwencji w imieniu Rządów niżej wymienionych Krajów w dniach następujących:

Haiti	4 maja 1933 r.
Salwador	7 kwietnia 1933 r.

z zastrzeżeniem, że Republika Salwadoru nie zgadza się na postanowienia art. 26 wobec tego, że niema żadnego motywu, aby udzielać Wysokim Układającym się Stronom możliwość wyłączenia od skutków konwencji ich kolonij, protektoratów i terytorjów zamorskich pod mandatem.

Republika Salwadoru nie zgadza się na zastrzeżenia zawarte w Nr. Nr. 5 i 6 deklaracji, sformułowanych przez pełnomocników Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, dotyczących rządów nie uznanych przez Rząd tego kraju, zastrzeżenia, które, jego zdaniem, uchylają suwerenności narodowej Salwadoru, którego obecny Rząd, chociaż nie uznany dotychczas przez Rząd Stanów Zjednoczonych, uznany został przez większą część krajów cywilizowanych świata; skoro te kraje uznały go, to są przekonane o jego całkowicie konstytucyjnym charakterze i o tem, że Rząd ten daje pełną i całkowitą gwarancję wykonywania swoich obowiązków międzynarodowych biorąc pod uwagę jednomyślne poparcie, zdecydowane i skuteczne, którem cieszy się ze strony wszystkich mieszkańców Republiki i obywateli tego kraju lub cudzoziemców w nim zamieszkałych (domicyljowanych).

Republika Salwadoru, szanująca ustroje wewnętrzne innych narodów uważa, że omawiana konwencja o charakterze ściśle higienicznym i humanitarnym nie dostarcza okazji odpowiedniej do formułowania zastrzeżeń o charakterze politycznym, jak te, które spowodowały niniejszą uwagę.

- c) przystąpienie do protokołu podpisania powyższej konwencji w imieniu Rządu Czechosłowacji w dniu 12 kwietnia 1933 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

99.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 12 grudnia 1933 r.

o patentach retmańskich.

Na podstawie art. 11, ust. 2 i art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266), zmienionego ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Patent retmański może uzyskać, kto:

- 1) ukończył 21 lat życia;
- 2) posiada znajomość języka polskiego w słowie;
- 3) posiada sprawność fizyczną, w szczególności zdolność rozróżniania barw i dobry słuch;

4) posiada znajomość przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych, w szczególności przepisów, odnoszących się do spławu tratw;

5) po ukończeniu 16 lat życia był zatrudniony w zawodzie flisackim w charakterze członka załogi co najmniej przez 36 miesięcy; nie wlicza się do tego okresu zatrudnienia czasu pracy na tratwach zimujących lub będących w postoju ponad 30 dni.

(2) Cudzoziemcy mogą uzyskać patent retmański, jeżeli przysługuje im to prawo na mocy umów międzynarodowych. W braku takich umów właściwy wojewoda może zezwolić na wydanie cudzoziemcowi patentu retmańskiego.

§ 2. Ubiegający się o patent retmański powinien złożyć podanie do któregośkolwiek państwowego zarządu wodnego. Do podania o patent retmański należy dołączyć:

- 1) dowód ukończenia 21 roku życia;
- 2) świadectwo lekarskie, wydane przez lekarza urzędowego lub przez lekarza Kasy Chorych, stwierdzające kwalifikacje, wymienione w § 1 ust. (1) p. 3;
- 3) dowód zatrudnienia w zawodzie flisackim (§ 1 ust. (1), p. 5), wydany przez właścicieli tratw, na których ubiegający się o patent pracował, lub przez pełnomocników tych właścicieli;
- 4) świadectwa szkolne, jeśli ubiegający się o patent je posiada;
- 5) dwie nienaklejone fotografie (4,5 × 6 cm).

§ 3. (1) Patent retmański wydaje państwowy zarząd wodny, do którego złożono podanie.

(2) Państwowy zarząd wodny wyda patent retmański, jeżeli uzna, że ubiegający się o patent odpowiada warunkom, określonym w § 1 ust. (1).

(3) W razie zagubienia patentu retmańskiego może być wydany duplikat.

(4) Patent retmański sporządza się na trwałym papierze koloru jasno-zielonego, według wzoru, ustalonego w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

§ 4. (1) Każdy organ nadzorczy nad żeglugą i spławem ma prawo tymczasowo odebrać patent retmański, jeżeli względy bezpieczeństwa tego wymagają, w szczególności:

- a) jeśli posiadacz patentu retmańskiego spowodował rozbicie lub zatonięcie statku, łodzi lub tratwy, pozbawienie życia osób albo uszkodzenie mostów lub innych budowli wodnych;
- b) nie przestrzega przepisów o spławie lub
- c) nie stosuje się do zarządzeń organów nadzorczych.

Organ nadzorczy, który odebrał patent retmański, obowiązany jest przedstawić bezzwłocznie odebrany patent państwowemu zarządowi wodnemu, któremu służbowo podlega, a ten — stosownie do wagi przekroczenia — albo zwróci go retmanowi albo unieważni wydany przez siebie patent retmański albo celem unieważnienia go prześle temu państwowemu zarządowi wodnemu, który go wydał.

(2) Państwowy zarząd wodny, który wydał patent retmański, powinien go unieważnić, jeżeli posiadacz patentu utracił warunki, określone w § 1 ust. (1) p. 3, albo nie daje gwarancji prowadzenia tratwy bez narażenia na szkodę bezpieczeństwa publicznego.

(3) Osobie, której patent retmański unieważniono, można wydać ponownie patent retmański w razie zaistnienia warunków i okoliczności, zasługujących na uwzględnienie, jednak nie wcześniej niż po upływie roku od czasu odebrania patentu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Załącznik do § 3 ust. 4 rozp. Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1933 r. (poz. 99).

Państwowy Zarząd Wodny w

Nr.

. dnia

Miejsce na
fotografię

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PATENT RETMAŃSKI

Pan
(nazwisko i imię)

urodzony w dn. 19 . . . r.

uprawniony jest do samodzielnego kierowania tratwami.

(podpis)

(pieczęć)

Warszawa, Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

67152

Cena 1 zł

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.